

Folketingets Socialudvalg

Sagsnr.
2012-04020

Doknr.
44683

Dato
18-01-2013

Folketingets Socialudvalg har d. 21.12.2012 stillet følgende spørgsmål nr. 111 (alm. del) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 111:

”Ministeren bedes redegøre for hvilke kriterier, der skal være til stede før det kommunale tilsyn vil tage en sag til behandling, samt om der er kriterier, der automatisk udløser, at det kommunale tilsyn vil gå ind i sagen?”

Svar:

Jeg kan generelt oplyse, at det er statsforvaltningerne, der fører tilsyn med kommunernes overholdelse af lovgivningen. Statsforvaltningen er i udøvelsen af tilsynet ikke undergivet Økonomi- og Indenrigsministeriets instruktioner.

Statsforvaltningens tilsyn viger, hvis der er en særlig klage- eller tilsynsmyndighed, der kan tage eller har taget stilling til den pågældende sag.

Kommunaltilsynets sager rejses af egen drift. Det er således statsforvaltningen selv, der beslutter, om der er tilstrækkeligt grundlag for at rejse en tilsynssag.

Kommunaltilsynet er et retligt tilsyn. Kommunaltilsynet kan ikke tage stilling til, om kommunernes dispositioner er rimelige eller hensigtsmæssige, herunder til spørgsmål om sagsbehandlingstiden i det omfang, denne ikke er reguleret i lovgivningen. Kommunaltilsynet kan heller ikke tage stilling til kommunens skønsudøvelse i det omfang, skønnet er udøvet inden for lovgivningens rammer.

Tilsynet vedrører alene kommunernes overholdelse af den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder. Lovgivning, der gælder både for offentlige myndigheder og private, er ikke omfattet af statsforvaltningens tilsyn. Tilsvarende gælder ansættelsesretlige spørgsmål.

Statsforvaltningernes *mulighed* for at rejse en sag, som er omfattet af tilsynets kompetence, er alene begrænset af principperne om saglig forvaltning og af behørig hensyntagen til, at der skal være tale om sager, der ikke er så gamle, at de ikke har betydning for den aktuelle retstilstand.

Statsforvaltningernes tilsyn med kommunerne er pligtmæssigt i den forstand, at statsforvaltningen har *pligt* til at undersøge en sag, som statsforvaltningerne har mulighed for at rejse, hvis der foreligger oplysninger, som giver grund til at antage, at der er en vis sandsynlighed for en ulovlighed, som ikke er bagatelagtig.

Om betingelserne for statsforvaltningens anvendelse af den såkaldte fagedfunktion i forbindelse med kommuners manglende efterlevelse af nævnsafgørelser kan jeg henvise til mine svar på Social- og Kommunaludvalgets tidligere spørgsmål herom.

Økonomi- og Indenrigsministeriet kan som øverste kommunale tilsynsmyndighed af egen drift tage spørgsmål om lovligheden af kommunale dispositioner eller undladelser, som statsforvaltningen har udtalt sig om, op til behandling, når ministeriet skønner, at sagen er af principiel eller generel betydning eller har alvorlig karakter. Tilsvarende gælder, hvis statsforvaltningen har besluttet ikke at tage spørgsmål om lovligheden af kommunale dispositioner eller undladelser op til behandling.

Det grundlæggende kriterium for, hvornår ministeriet tager en sag op, er, om den må forventes at få særlig betydning for tilsynspraksis, således at ministeriets afgørelse eller udtalelse i sagen i væsentlig grad bidrager til styring og koordinering heraf.

Med venlig hilsen
Margrethe Vestager